

[Finansministeren.]

delse, de gældende regler giver til at investere i skibe med henblik på at opnå en øjeblikkelig skattemæssig fordel.

For den del af skibets anskaffelsessum, der ligger mellem 1 mill. kr. og 4 mill. kr., foreslås det, at det tidspunkt, hvor skatteyderen kan begynde at afskrive, udskydes med 1 år i forhold til de gældende regler.

Er anskaffelsessummen på 1 mill. kr. eller derunder, kan skatteyderen altså begynde at afskrive på samme tidspunkt som hidtil.

Er anskaffelsessummen over 1 mill. kr., er det kun for den del af summen, der ligger mellem 1 mill. kr. og 4 mill. kr., at begyndelsestidspunktet for afskrivning forskydes 1 år.

Ved at holde de første 1 mill. kr. af anskaffelsessummen uden for denne foranstaltning opnås det, at afskrivningerne ikke forskydes for de fleste fiskerfartøjer og andre noget mindre skibe. Begrundelsen herfor må søges i et hensyn til de særlige forhold, der gør sig gældende inden for fiskerierhvervet.

Som jeg lige nævnte, omfatter dette forslag heller ikke den del af anskaffelsessummen, der ligger over 4 mill. kr. Det skyldes, at det er tilstræbt at afgrænse ordningen således, at den virker særlig afdæmpende inden for det område, hvor det har vist sig, at skatteyderne i særlig grad har ladet sig påvirke af udsigten til en øjeblikkelig skattemæssig fordel. Det har især drejet sig om investeringer i skibe af en størrelsesorden, hvor et indgreb over for den del af anskaffelsessummen, der ligger mellem 1 mill. kr. og 4 mill. kr., vil begrænse den øjeblikkelige skattefordel forholdsvis meget.

For de større skibe bliver indgrebet mindre mærkbart, fordi det her er en forholdsvis stor del af anskaffelsessummen, der ligger over de 4 mill. kr. Det betyder, at der sættes ind over for de tilfælde, jeg nævnte før, uden at det går for stærkt ud over de gavnlige virkninger, afskrivningsreglerne har for skibsfartens og værftsindustriens udvikling og for beskæftigelsen inden for disse erhverv.

Den 1-årige forskydning af en del af begyndelsesafskrivningen er udformet forskelligt for 2 grupper af skibe.

Den første gruppe omfatter nybygninger, hvorom skatteyderen har indgået skibsbygningskontrakt i et år forud for det år, hvor værftet leverer skibet. Her foreslås det at ændre reglerne om de forskudsafskrivninger, skatteyderen kan foretage i byggeperioden. Loven bestemmer herom, at skatteyderen i alt kan forskudsafskrive indtil 30 pct. af den aftalte byggesum og i et enkelt indkomstår indtil 15 pct. Skatteyderen kan første gang foretage forskudsafskrivning i det år, hvor skibsbygningskontrakten er indgået, og sidste gang i året før leveringsåret. Når skibet bliver leveret, går de foretagne forskudsafskrivninger fra i det beløb, som skatteyderen kan afskrive på i tiden efter levering.

Det er adgangen til at påbegynde forskudsafskrivning allerede i kontraktåret, der nu foreslås ændret. Adgangen hertil foreslås begrænset til den del af den aftalte byggesum, der ligger under 1 mill. kr., samt den del, der ligger over 4 mill. kr. På den del af byggesummen, der ligger mellem 1 mill. kr. og 4 mill. kr., kan skatteyderen altså først foretage forskudsafskrivning i de år, der ligger efter kontraktåret, men før leveringsåret.

Efter forslaget bibeholdes den gældende regel om, at der ikke kan foretages forskudsafskrivning på helt små skibe med en aftalt byggesum under 200.000 kr.

I bemærkningerne til lovforslaget er der en række eksempler, der belyser virkningerne af forslagens regler om forskudsafskrivningerne. Jeg tillader mig i det hele at henvise hertil og skal her blot nævne, at for skibe med en aftalt byggesum over 4 mill. kr. bliver forskudsafskrivningen i det år, hvor kontrakten er indgået, formindsket med 450.000 kr. I reglen bliver det indhentet ved forskudsafskrivning i det 2. år efter kontraktåret, men hvor leveringstiden er forholdsvis kort, kommer de 450.000 kr. dog først til afskrivning i tiden efter levering.

Den anden gruppe af skibe, hvis begun-